

CHƯƠNG THỨ BA MƯƠI HAI

MÂY TAN TRĂNG SÁNG

Yến Thanh cau mày :

- Chẳng lẽ Mạt huynh không có mảy may tình ý gì đối với đại tẩu ?

Mạt Tạng buồn thắm:

- Vấn đề không phải là tình ý ! Tiện nội nói phải lắm ! Lỗi do nơi tại hạ ! Thành hôn với nhau rồi trong năm đầu tiên tiện nội tỏ ra là một người vợ hiền thực nhưng từ lúc tẩm thuốc luyện công tại hạ tránh ra dần dần cuối cùng đi đến chỗ dừng đứng tẻ lạnh, tình ý mất hết cái độ nồng nhiệt của ngày nào. Tại hạ không ngờ cái lão ma đầu đó không phải là một nhạc phụ chân chánh. Thảo nào mà lão khuyên tại hạ nên nhẫn nại ít lâu, lão hứa sau này khi đại sự thành tựu thì lão sẽ chủ trì cho tại hạ tái lập gia thất với người hợp ý hơn !

Yến Thanh thở dài :

- Loại thuốc đó công hiệu về mặt luyện tập võ công nhưng rất có hại về mặt tinh thần bởi nó làm cho con người dần biến đổi tâm tính. Trong thời gian bắt đầu dụng được tẩu phu nhân phải trải qua cơn vầy vò của nhu cầu xác thịt. Mạt huynh lại lơ là thì tự nhiên đại tẩu phải chú ý đến nhị huynh !

Mạt Tạng tiếp :

- Tại hạ không oán trách họ. Lấy công tâm mà luận thì vài năm sau ngày kết hôn thì tình ý giữa tại hạ và tiện nội hoàn toàn tiêu tan, cả hai xem nhau như kẻ qua đường. Sở dĩ tại hạ còn tiếp cận tiện nội phần nào là vì có đứa con trung gian, giờ đây tại hạ mới biết thằng bé đó chẳng phải là giọt máu của tại hạ thì cái điểm trung gian cuối cùng đó cũng tan biến luôn ! Thế là hết ! Hết sạch !

Yến Thanh thốt :

- Nếu quả những gì Linh Chủ nói là đúng sự thật thì đứa bé hiện đang sống trong nguy hiểm do sự hăm dọa của Linh Chủ. Cho nên tại hạ khuyên Mạt huynh nên chạy theo đại tẩu liệu cách chiếu cố cho hai mẹ con. Giả như đại tẩu tìm được nó thì theo tại hạ suy đoán sẽ có hai kết quả mà cả hai kết quả đều đáng sợ như nhau !

Mạt Tạng hỏi :

- Yến huynh thấy như thế nào ?

Yến Thanh đáp :

- Hiện tại đại tẩu đã hối hận về hành vi ngày trước, với niềm hối hận đó đại tẩu sẽ khuyên đứa bé cải tà quy chánh, nếu nó không tuân thì sẽ có một cuộc mẫu tử tương tàn, mẹ con tạo thành một tấm thảm kịch. Còn như đại tẩu quá thương con chiều theo ý nó nương tựa vào nhau hành hung tác ác giữa chốn giang hồ thì đúng là một mối họa. Thiên Ma Linh Chủ chưa trừ lại phát sanh thêm một mối họa nữa lớn lao không kém !

Mạt Tạng kinh hãi :

- Có thể như vậy sao ?

Yến Thanh cười khở :

- Không ai học được chữ ngờ ! Việc không thể có còn xảy ra được huống chi việc có thể có ! Chỉ còn cách là cứu vãn họ trước khi họ chưa làm gì. Mạt huynh hiểu như vậy rồi thì nên đi tìm ngay đại tẩu khuyến khích cải phải, ngăn ngừa cái quấy. Giả như Mạt huynh bất lực thì nên thông tri cho tại hạ. Tại hạ sẽ tìm biện pháp tiếp trợ Mạt huynh !

Mạt Tạng thở dài :

- Tội nghiệp cho đứa bé ! Dù nó không phải là con của tại hạ thì cũng là cháu, nó mang họ Mạt mà họ Mạt không phải là họ đốn mạt. Nếu nó trở thành bại hoại thì không phải lỗi tại gia đình nêu gương xấu mà là do ngoại cảnh ảnh hưởng đến nó !

Yến Thanh tiếp :

- Tại hạ hiểu ! Mạt huynh hiểu lầm cái ý của tại hạ rồi. Nào phải tại hạ muốn trừ diệt nó đâu ! Cũng may là nó còn nhỏ nên chúng ta còn thời giờ kịp biến đổi khí chất của nó.

Mạt Tạng trở mắt :

- Biến đổi được sao ?

Yến Thanh gật đầu :

- Được như thường ! Cha không là người bại hoại, bất quá chọn sai con đường tiến thân thôi. Mẹ đành là có tướng tàn ác song thiện lương chưa hết, thiện lương bùng dậy phá tan cái tướng cách xấu đó rồi. Nếu vậy thì các khí chất của đứa bé đâu phải là bại hoại ? Nó cũng như mẹ nó bị tà giáo che mờ lương tri thôi. Chúng ta phá tan bức màn ma quái che mờ tâm tính của nó thì nó sẽ trở nên người lương thiện !

Mạt Tạng lo ngại :

- Yến huynh muốn huy động toàn thể anh em đánh vào sào huyệt lão ác ma tất phải có người quen thuộc đường lối hướng dẫn. Bên trong cơ quan trùng trùng...

Yến Thanh mỉm cười :

- Mạt huynh cứ yên tâm ra đi ! Bọn tại hạ xem thường những cơ quan mai phục của lão ma đầu. Thiên Ma Lệnh Chủ sẽ bại vì quá tin tưởng ở sự bố trí của lão !

Mạt Tạng nghiêm giọng :

- Yến huynh đừng đánh giá lão ma quá thấp !

Yến Thanh đáp :

- Bọn tại hạ không đánh vào mà chỉ bức đối phương chường mặt ra ngoài !

Mạt Tạng hỏi :

- Bức họ bằng cách nào ? Bên trong có một trăm lẻ tám sát thủ, người nào cũng võ công cao cường, mỗi người giữ một vị trí, vững như núi...

Yến Thanh cười nhẹ :

- Thiên Ma Linh Chủ dùng hỏa công hủy diệt Hồng Diệp Trang thì Liễu Hạo Sanh cũng biết dùng hỏa công đáp lễ. Đám huynh đệ của Liễu Hạo Sanh ở vùng quan ngoại có nhiều tài lạ, họ sẽ đạt được mục đích dễ dàng !

Mạt Tạng kêu lên :

- Phải ! Dùng hỏa công là tuyệt ! Bên trong hỏa pháo, địa lôi rất nhiều. Gặp lửa là những thứ đó nổ lên đối phương bắt buộc phải bỏ vị trí chạy ra, nếu không thì tan thây nát thịt.

Yến Thanh gật đầu :

- Sở dĩ thế nên tại hạ không động thủ với ác ma mà phải chạy gấp ra ngoài. Dùng sức người mình làm sao tận diệt họ nên phải dùng lửa, tên nào không chết vì địa lôi, hỏa pháo chạy ra đây thì cũng phải chết vì đao kiếm ! Với mẻ lưới này chúng ta hốt trọn ổ Thiên Ma Giáo tại Mạt Sâu Hồ, sau đó sẽ lần lượt phá hủy các phân đàn rải rác khắp nơi !

Chàng tiếp luôn :

- Mạt huynh hãy đi đi ! Kết quả như thế nào hãy tìm cách thông tri cho tại hạ !

Mạt Tạng suy tư một chút đoạn vòng tay bái biệt, quay mình đi liền.

Đợi y đi xa rồi Yến Thanh gọi Sử Quang Siêu, bảo hắn dẫn một số người bám sát theo y, hầu tiếp ứng nếu y cần.

Sử Kiếm Như hỏi :

- Việc gì vậy Yến lão đệ ?

Lão hỏi Yến Thanh mấy lượt từ lúc Yến Thanh trở ra, song Yến Thanh không đáp.

Yến Thanh đưa Sử Kiếm Như và Điền Vũ Long đến một chỗ vắng người, đem sự tình bên trong thuật lại cho cả hai biết.

Lúc Yến Thanh vào trong chàng đã yêu cầu Điền Vũ Long và Mã Bách Bình ở bên ngoài để lo điều động thuộc hạ.

Thuật xong chàng tiếp :

- Về Liên Thiên Lạc tại hạ chỉ tố cáo với hai vị thôi, lão ấy có dã tâm nên đã dẫn lang sói vào nhà để cuối cùng chịu luật báo ứng ! Hy vọng hai vị nghe qua rồi bỏ chứ đừng tiết lộ với ai khác !

Sử Kiếm Như và Điền Vũ Long cùng gật đầu.

Điền Vũ Long hỏi :

- Còn Thiên Ma Linh Chủ ? Thực sự lão ấy là ai ?

Yến Thanh đáp :

- Tại hạ vốn không biết rõ song lão có tiết lộ qua một câu nói mà lão nói với Liên Khiết Tâm ! Lúc nhỏ tại hạ cũng từng hỏi nhiều nhà tướng số về nốt ruồi xanh của Liên Khiết Tâm nhưng chỉ có một vị gọi là lão Trương Mù đoán y như Thiên Ma Linh Chủ đoán ngày nay. Lão Trương Mù còn nói là khắp trong thiên hạ chỉ có hai

người biết cái tướng cách đó mà thôi. Hai người đó một là lão còn một là Thiên Tàn Môn Chủ Bạch Vân Thâm !

Điền Vũ Long kêu lên :

- Thiên Ma Linh Chủ là Thiên Tàn Môn Chủ Bạch Vân Thâm ?

Yến Thanh gật đầu :

- Có thể là vậy ! Lão Trương Mù là một trưởng lão trong Thiên Tàn Môn, lão là sư đệ của Bạch Vân Thâm vì bị trục xuất khỏi sư môn nên lão phiêu du khắp nơi sống bằng nghề bói toán. Lão rất thích tại hạ nên từng nói cho tại hạ biết về nội tình của Thiên Tàn Môn !

Sử Kiếm Như thốt :

- Người trong Thiên Tàn Môn đều tàn khuyết, không mất bộ phận này cũng mất bộ phận khác. Cho nên họ chuyên dùng ám khí hơn là vũ công chân chánh ! Môn phái đó đó đã ba mươi năm qua không thấy xuất hiện trên giang hồ nữa !

Yến Thanh đáp :

- Lúc đó chính là lúc họ đổi sáng thành tối, thay vì công khai hoạt động họ lại hành sự âm thâm, Họ biến Thiên Tàn Môn thành Thiên Ma Giáo, tự nhiên Thiên Tàn Môn phải tuyệt tích. Thiên Tàn Môn lại tinh diệu khoa cải biến âm thanh, sửa dụng mạo cho nên Thiên Ma Linh Chủ có giọng nói giống giọng của Liên Thiên Lạc đến Liên Khiết Tâm cũng phải lầm. Lão nằm mộng cũng không tưởng là tiểu diệt có gặp lão Trương Mù do đó lão không phòng bị. Lão đỉnh ninh là chẳng ai biết thân phận lão.

Sử Kiếm Như tiếp :

- Thiên Tàn Môn vốn là một môn phái bí mật cho nên đến hôm nay chẳng ai biết môn sở của họ ở địa phương nào !

Yến Thanh đáp :

- Tiểu diệt biết ! Tại Thiên Tuyệt Cốc trên Nhạn Đẳng Sơn thuộc tỉnh Triết Giang !

Sử Kiếm Như chớp mắt :

- Làm sao lão đệ biết được ? Đã gọi là Thiên Tuyệt Cốc thì không có dấu chân người...

Yến Thanh mỉm cười :

- Không có người đến đó thì còn ai biết được ? Nhưng lão Trương Mù có cho tiên phụ biết. Lão nói rằng đến đời chưởng môn Bạch Vân Thâm thì Thiên Tàn Môn gồm toàn những kẻ ác độc, sớm muộn gì họ cũng gây sóng gió trong võ lâm. Lão dặn dò gia phụ chú ý.

Sử Kiếm Như cau mày :

- Việc trong đại như vậy làm sao lão dám tiết lộ với linh tôn ?

Điền Vũ Long thở dài :

- Hoa Sơn thế gia nổi tiếng với tác phong quân tử, tín nhiệm, không bao giờ đem việc người này tố cáo với người khác. Dù cho lão Trương mù tiết lộ cũng chẳng sao !

Sử Kiếm Như hừ một tiếng :

- Đã biết được như vậy tại sao Hoa lão anh hùng không triệu tập đồng đạo võ lâm để mở chiến dịch Nhạn Đẳng Sơn diệt trừ mối họa cho người đời ?

Yến Thanh thở ra :

- Tiên phụ chẳng may chết sớm mà lúc đó Thiên Ma Giáo cũng chưa thành hình chưa làm nên tội ác thì làm gì có chiến dịch trừ hung diệt bạo ? Không có chứng cứ mà hành động là hồ đồ, người ta sẽ nghi ngờ là do thù oán riêng tư nên có cuộc xung đột ! Tiểu diệt may mắn có dự thính cuộc đàm thoại giữa tiên phụ và lão Trương Mù nên mới biết được ít nhiều sự việc của Thiên Tàn Môn !

Sử Kiếm Như thốt :

- Nếu thế thì địa phương này là một trong nhiều căn cơ của Thiên Ma Giáo còn tổng đàn chân chánh thì phải ở tại Thiên Tuyệt Cốc ?

Yến Thanh lắc đầu :

- Không phải vậy ! ở đây mới chính là tổng đàn của Thiên Ma Giáo ! Có thể Thiên Tuyệt Cốc là địa điểm huấn luyện sát thủ, con trai của họ Mạt chắc là ở tại đó. Vừa rồi tại hạ phái Sử Quang Siêu đi theo dõi họ Mạt là để tìm dịp chỉ điểm cho vợ chồng họ đến Thiên Tuyệt Cốc một chuyến xem sao. Hy vọng vợ chồng họ thừa sức phá hủy Thiên Tuyệt Cốc !

Sử Kiếm Như lắc đầu :

- Chắc gì họ làm nổi việc đó !

Yến Thanh tiếp :

- Có thể nổi lắm chứ tiên bối ! Tuy nhiên cũng cần có sự trợ giúp của chúng ta mới xong ! Liên Khiết Tâm thiếu kinh nghiệm giang hồ, gian ngoa cũng kém luôn Thiên Ma Linh Chủ. Sau khi giải quyết xong việc ở đây rồi thì chúng ta sẽ đến đó tiếp tay với y thị !

Điền Vũ Long hỏi :

- Thực sự đứa bé đó đáng sợ lắm sao ?

Yến Thanh đáp :

- Vấn đề đó đáng lẽ tiên sinh phải hiểu nhiều hơn ai hết mới phải ! Hắn còn nhỏ quá chưa biết thế nào là thiện thế nào là ác, tuy nhiên con người sinh ra ai ai cũng có lương tri, lớn lên rồi vì ảnh hưởng bên ngoài, vì lầm lạc mà con người mới xa rời thiên căn đi dần vào tội ác. Vì y thuật có biện pháp hóa giải sự kích thích cực độ trong cơ thể đem lại sự trầm ổn, điều hòa. Hy vọng hắn có thể trở về con đường chính với chúng ta ?

Khi thì chàng gọi Điền Vũ Long bằng tiên sinh, khi thì bằng huynh đệ. Cái đó là do hứng mà gọi chứ không có sự sai biệt gì hết cả.

Điền Vũ Long thốt :

- Nếu sự kích thích do được vật thì ngu huynh còn chữa trị được.

Yến Thanh mỉm cười :

- Đã là một Tọa Hóa Thủ thì lẽ bất cứ trường hợp nào cũng phải dùng đến được vật sao ?

Điền Vũ Long cũng cười :

- Phương pháp biến hóa khí chất ngu huynh có nghiên cứu song chưa thực nghiệm lần nào. Nhân cơ hội này ngu huynh gắng cải biến đưa bé xem sao. May ra nếu thành công thì hay biết mấy !

Yến Thanh gật đầu :

- Việc đó thuộc về tương lai ! Bây giờ chúng ta nên nghĩ đến Thiên Ma Linh Chủ ! Nếu lão ấy thoát lọt thì thật là phiền phức !

Sử Kiếm Như thốt :

- Lão chạy đâu cho thoát ? Bốn phía chung quanh đây đều được phong tỏa nghiêm mật. Chúng ta chỉ còn chờ bọn Liễu Hạo Sanh đến nữa là chủ sử được rồi.

Yến Thanh nghiêm mặt :

- Không nên tự tin thái quá mà thành ra sơ xuất đề phòng. Không những trong phân đàn Kim Lăng vẫn còn người trung thành với lão ma mà cả đám cao thủ dưới quyền điều động của chúng ta đâu phải là không có kẻ đáng nghi ?

Sử Kiếm Như thốt :

- Lão đệ yên tâm ! Lão phu có liên lạc với Mã đại ca. Trong số Phong Vân Thập Kiệt còn lại đó thì có hai người khó tin tưởng được nên Mã đại ca đã xử trí họ rồi. Lâm Kỳ thì đã bị Kim cô nương hạ sát, hiện tại cao thủ phân đàn Kim Lăng trấn đóng mặt đông. Nhóm Cửu Lão Hội thì do Liên Liên và Tích Tích lãnh đạo trấn đóng phía tây. Phía này thì có chúng ta còn phía Mạt Sâu vô thì có bọn người của Liễu Hạo Sanh án ngữ, bọn này tinh thông thủy tánh nên thủ phía hồ. Trừ ra có cánh lão ma đầu mới thoát lọt được vòng vây này !

Vừa lúc đó Mã Bách Bình và Liễu Hạo Sanh đến.

Yến Thanh lượt thuật tình hình cho cả hai biết.

Cả hai vui vẻ vô cùng, niềm phấn khởi bốc mạnh.

Liễu Hạo Sanh khẳng khái đảm trách phần việc phóng hỏa.

Công cuộc bố trí được mọi người kiểm điểm lại xong xuôi, rồi ai vào nhiệm vụ này.

Yến Thanh nghi Thiên Ma Linh Chủ sẽ do phía Mã Bách Bình trấn đóng thoát đi vì chàng cho rằng lão ma sẽ không theo quan lộ mà chạy.

Trận tuyến của Mã Bách Bình án ngữ một nút chặn của một lối thông bí mật và chỉ có chàng mới biết mặt của Thiên Ma Linh Chủ nên chàng sang trận tuyến đó hợp sức với Mã Bách Bình.

Chàng đâm dao với Kim Tử Yến một lúc bỗng trong trang viện phát hỏa, lửa bốc cao lan rộng dần ra. Lửa lan đến đâu thì tiếng nổ phát lên âm âm đến đó, rung chuyển cả mặt hồ.

Không lâu lắm hơn mười người ủng hộ một lão nhân từ biển lửa thoát ra.

Yến Thanh kêu lên :

- Lão ma đầu đó !

Đám cao thủ của Mã Bách Bình tiến tới chặn lối.

Thiên Ma Lệnh Chủ nổi giận quát :

- Yến Thanh ! Bao nhiêu tâm huyết của lão phu hao phí qua mấy mươi năm dài để có được một sự nghiệp như thế này bây giờ bị người phá hủy. Lão phu thề không đội trời chung với người !

Yến Thanh không màng gì đến những lời lão nói tuốt kiếm xông pha giữa đám người ủng hộ lão, thoáng mắt chém ngã bốn tên.

Thiên Ma Lệnh Chủ vọt mình tới định tử chiến với Yến Thanh nhưng bị bọn Mã Bách Bình ngăn chặn đánh liền.

Bị bọn Mã Bách Bình bao vây, Lệnh Chủ không hề nao núng, khoa kiếm vùn vụt, ngang nhiên nghinh chiến.

Diên Vũ Long vào cuộc tiếp trợ Yến Thanh, cả hai dần dần quật ngã bọn sát thủ của Thiên Ma Giáo, chỉ còn thừa lại bốn tên cố gượng cầm cự.

Vừa lúc đó từng lũ, từng lũ người từ bên trong ào ào đổ ra.

Chính là bọn huynh đệ của Liễu Hạo Sanh.

Sử Kiếm Như cũng vừa xuất hiện kêu to :

- Yến lão đệ đoán đúng quá ! Quả thật lão ác ma thoát đi do lối này !

Yến Thanh hỏi :

- Sử lão ! Có để lọt tên nào chăng ?

Sử Kiếm Như lắc đầu :

- Không ! Tất cả đều bị hạ hết !

Nhiều người đến tăng cường bọn Mã Bách Bình song Thiên Ma Lệnh Chủ càng đánh càng hăng, thanh kiếm loang loáng chớp ngời như con rồng vàng bạc lồng lộn giỡn mây.

Bất thành linh lão vút mình lên, vọt xéo qua đầu bọn địch lao mình về một cái gò gần đó.

Một vệt sáng bay theo chạm lưng Lệnh Chủ.

Lão rơi xuống.

Sử Kiếm Như lướt tới, phía sau Mã Cảnh Long tiến lên tay cầm ngọn roi vàng, uy nghi như một vị thiên thần.

Sử Kiếm Như tán :

- Mã lão ca vẫn còn oai dũng như ngày nào ! Cuối cùng thì lão ác ma cũng chết vì tay lão ca !

Mã Cảnh Long cười lớn :

- ác ma chết ! Thiên hạ thái bình !

Mọi người áp lại bao vây chung quanh !

Yến Thanh nhìn Mã Cảnh Long thấy một vết thương nơi cánh tay lão rồi chàng nhìn xuống xác chết của Thiên Ma Lệnh Chủ nhận ra cánh tay lệnh chủ không hề hấn gì cả !

Chàng giật mình thừa cơn hỗn loạn len lén rút lui.

(Xem tiếp Thiên Ma Lệnh Chủ)